

fig gjældende, og at ikke faa af de Heste, som ere blevne præmiebelønnede ogsaa ved de større Dyrskuer i Sjælland, ere Heste, som føres tilbage til at nedstamme fra Frederiksborgske Heste. Naar vi nu hertil tage i Betragtning, hvorledes den hele Sag stiller sig og har stillet sig her i Salen, har Mindretallet anseet det for rigtigt saavidt muligt at indpaa den ene Side den Retning, der har gjort sig gjældende her i Salen, og paa den anden Side de Ønsker og Fordringer, der ere udtalte af den høitærede Minister. Jeg troer derfor, det er rigtigt at komme til det af Mindretallet foreslaaede Tal af 5 Aar. Foruden denne almindelige Betragtning, som jeg nu har tilladt mig at fremsætte, er der to væsentlige Grunde, som have ledet os. Den ene er den, at et Tilskud af 2 Aar ikke vil og ikke kan give tilstrækkelig Mulighed for til den Tid bedre at kunne bedømme, hvorledes Stutteriets Tilstand er, og hvad man tør vente sig af det, end det kan gøres i dette Øieblik, thi der vil om 2 Aar allerhøist kunne fremvises de Hopper, der muligvis ere tilveiebragte i Mellemtiden, med deres eetaarige Føl, foruden den nuværende Bestand, hvormod en Forkængelse af 5 Aar vil give Leilighed til, naar denne Sag paany tages under Overveelse, at kunne fremstille — foruden det øvrige Materiale af ældre Hingste og Hopper, — eet, to, tre- og fireaarigt Afkom, og der vil da være Leilighed til at kunne sælde en Dom efter, hvad man seer, og at komme til et Resultat om, hvorvidt det er værdt at blive ved med det her foreslaaede eller ikke. — Den anden Grund, som lærer hen til at holde paa de 5 Aar, er, at dette Aaremaal falder sammen med den Tid, hvor flere væsentlige Paragraffer i den selsamme Lov, som i dette Øieblik foreslaaet forandret, dog skulle bortfalde. En Tid af 5 Aar falder sammen med Aaret 1872, og til den Tid skulle ifølge Bestemmelserne i § 15 af Lov af 23de Januar 1862 §§ 3, 4, 5, 6 og 7 i samme Lov gaae ud af Loven af sig selv — det er alle de Paragraffer, som handle om de større Hingsteskuer, og hvad der hører til disse. Naar nu den her foreslaaede Forandring ophæver §§ 9, 11, 12 og 13 med Undtagelse af Bestemmelsen om Stutmesterens

Lønning i den sidstnævnte, bliver kun § 1 tilbage, der omhandler de 6,600 Rb., som aarligt blive fordeelte til de forskjellige Landboforeninger for at uddeles af disse som Præmier ved Dyrskuerne i Forhold til de Tilskud, Selstaberne selv i det tilsvarende Aar yde. Der bliver dernæst tilbage § 2, som imidlertid er betydningløs, da den kun omhandler Ophævelsen af det forrige Landstutteri, og § 8, der bestemmer, at Stutteriet skal bestaae, og endelig § 10, som giver Forskrifter om Benyttelse af Stamstutteriets Hingste for Private, hvilke Forskrifter, som jeg i Parenthes skal bemærke, ere meget uheldige og ere et Beviis paa, hvorledes disse Love ere blevne til under høist ugunstige og uheldige Forhold og Omstændigheder, idet de Vilkaar, her bydes for at opmuntre Private til at benytte Hingstene paa Stutteriet, ere af den Art, at de næsten gjøre det umuligt at benytte disse Hingste. De to sidste Paragraffer, som saa blive tilovers, have ingen Betydning, idet de kun indeholde Bestemmelser om Ophævelse af en tidligere Lov m. V. Altsaa om 5 Aar indtræder det Forhold, at en heel Deel af Lovens Paragraffer af sig selv bortfalder, naar der ikke derom forinden er truffet en anden Bestemmelse, og det vilde derfor falde naturligt samtidsigt dermed at tage Bestemmelse om Stutteriets endelige Vedbliven eller ikke. Dette er et Punkt, som i mine Dine har ikke ringe Betydning, og jeg skal tillade mig ogsaa af den Grund meget at anbefale det høie Thing at gaae over til Forslaget om Forandring af 10 Aar til 5 Aar fremfor Forslaget om Forandring af 10 Aar til 2 Aar. Ved Siden deraf kommer jo naturligtvis i Betragtning, hvad jeg har tilladt mig at anføre om Muligheden af til den Tid at kunne sælde en Dom om det, som Stutteriet vil kunne præstere i Fremtiden, bygget paa, hvad der til den Tid er ubrettet. Holder jeg alle disse Grunde ved Siden af de Udtaleser, som vi hidtil have hørt af vor høitagtede Indenrigsminister, troer jeg, at der er saa meget tydeligere Grund til at gaae over til de 5 Aar, idet jeg haaber, at det ikke vil være umuligt, at den høitagtede Minister vil kunne bekvemme sig til at modtage de 5 Aar istedetfor de 10 Aar, hvorved man vil borttrømme de Vanskeligheder, der have